

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 5603

гр. Бургас, 11.10.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, X СЪСТАВ, в закрито заседание на
единадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния
състав:

Председател: **ДИМАНА Г. КИРЯЗОВА
ВЪЛКОВА**

като разгледа докладваното от **ДИМАНА Г. КИРЯЗОВА ВЪЛКОВА**
Гражданско дело № 20222120105951 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод предявената от Г. Й. Т. против „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД и „Български ВиК холдинг“ ЕАД искова молба, с която са предявени следните искове: да бъде прието за установено, че договорът за възлагане на управление на еднолично акционерно дружество с държавно участие в капитала „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД – гр. Бургас № ЧР-02-15/30.11.2021 г., сключен между „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД и „Български ВиК холдинг“ ЕАД - от една страна и Г. Й. Т. – от друга страна, е действителен и не е прекратен, както и да бъдат осъдени „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД и „Български ВиК холдинг“ ЕАД да продължат възлагането на управлението на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД на Г. Й. Т. по силата на горепосочения договор за възлагане на управление. Твърди се, че ищецът е член на Съвета на директорите и изпълнителен директор, който управлява и представлява „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, считано от 17.12.2003 г., като последният договор за възлагане на управление на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД е бил сключен между „Български ВиК холдинг“ ЕАД и ищеца на 30.11.2021 г. Твърди се също така, че на 15.09.2022 г. изпълнителният директор на „Български ВиК холдинг“ ЕАД, което е едноличен собственик на капитала на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, е взел решение за освобождаване на Г. Т. като член на съвета на директорите и изпълнителен директор на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, а на същата дата е било проведено и заседание на съвета на директорите на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, на което за изпълнителен директор на дружеството е бил избран Цветан Василев Мирчев. Ищецът счита, че така взетите решения от едноличния собственик на капитала и от съвета на директорите на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД са незаконосъобразни, тъй като са постановени в противоречие с императивни разпоредби на ТЗ, ЗПП, ППЗПП и ЗВ, като са изложени подробни доводи. Твърди също така, че не е било налице нито едно от основанията за прекратяване на процесния договор за управление и с прекратяването му ответниците са нарушили задължението си по договора да му осигурят управлението на водоснабдителното дружество. Поради това ищецът счита, че сключеният с него договор за възлагане на управление не е бил валидно прекратен и същият е действителен.

Съдът намира, че така предявените искове са недопустими, поради липса на правен

интерес за ищеца. Този извод на първо място се налага от факта, че към момента в ТР все още не е вписана промяна по партидата на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД и там все още като представляващ дружеството е вписан именно ищецът. Ако такава промяна бъде вписана, за него ще е налице възможността да предяви иск за установяване недопустимост или нищожност на вписването, или несъществуване на вписано обстоятелство, както и да поиска заличаване на вписаното обстоятелство по реда на чл. 604 от ГПК, като този път за защита изключва наличието на правен интерес от предявения по настоящото дело установителен иск.

Следва да се посочи също така, че фактическите твърдения на ищеца, на които се основават исковите му, изцяло касаят законосъобразността на взетите решения от едноличния собственик на капитала на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД и от съвета на директорите на дружеството от 15.09.2022 г., но в хода на настоящото производство е недопустимо съдът да се произнася относно тяхната законосъобразност, тъй като в ТЗ е предвиден специален ред за атакуване на тези решения.

Освен това съгласно трайната практика на ВКС, обективирана в Решение № 127/29.10.2010 г. на ВКС по т.д. № 20/2010 г., I т.о., Определение № 535/18.07.2013 г. на ВКС по ч.т.д. № 2472/2013 г., I т.о. и др., установяването на обстоятелството дали ответникът по иска незаконосъобразно е прекратил договора за управление не може да бъде предмет на установителен иск в нито една от хипотезите на чл. 124 ГПК и е недопустимо да се иска установяване съществуване на право по прекратен договор, тъй като в този случай съдът би следвало да санира един прекратен договор, независимо дали прекратяването е правилно или неправилно, което е недопустимо с оглед договорната автономия при сключване на договорите и тяхното действие; неизпълнението по един двустранен договор на една от страните е основание за другата страна да търси обезщетение от неизпълнението (чл. 82 и сл. ЗЗД), при преценката за наличие на което следва да се преценява изправността на страните по договора.

Предвид горното и при така установената недопустимост на предявените искове, съдът намира, че настоящото производство е недопустимо и следва да бъде прекратено.

В исковата молба се съдържа и искане за допускане на обезпечение на предявените искове чрез налагане на обезпечителна мярка: спиране на вписването в търговския регистър на промяна в обстоятелствата по партидата на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, инициирано със Заявление тип А5, с № 2022091614244 по описа на ТР към АВ, което искане следва да бъде отхвърлено, предвид недопустимостта на исковите.

Мотивиран от гореизложеното, Бургаският районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Г. Й. Т. за допускане на обезпечение на предявените по делото против „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД и „Български ВиК холдинг“ ЕАД искове, чрез налагане на обезпечителна мярка: спиране на вписването в търговския регистър на промяна в обстоятелствата по партидата на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, инициирано със Заявление тип А5, с № 2022091614244 по описа на ТР към АВ.

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д. № 5951/2022 г. по описа на РС - Бургас.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ОС-Бургас в едноседмичен срок от връчването му на ищеца.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____